EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.2.2014
COM(2014) 79 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om statistikker udarbejdet i henhold til forordning (EF) nr. 2150/2002 om affaldsstatistik og kvaliteten heraf

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om statistikker udarbejdet i henhold til forordning (EF) nr. 2150/2002 om affaldsstatistik og kvaliteten heraf

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. Indledning 2
1.1. Forordning om affaldsstatistik 2
1.2. Kvaliteten af data udarbejdet på grundlag af forskellige metoder 2
1.3. Kvalitetskontrol 2
2. Punktlighed og aktualitet 3
3. Fuldstændighed 4
4. Datanøjagtighed 5
4.1. Datadækning 5
4.2. Opdeling efter økonomiske sektorer 6
4.3. Affaldsklassifikation 6
5. Sammenlignelighed 7
5.1. Sammenlignelighed over tid 7
5.2. Sammenlignelighed landene imellem 7
6. Virksomhedernes byrde 8
7. Revision af forordningen om affaldsstatistik 9
8. Resultater og udsigter for fremtiden 10

1. INDLEDNING

1.1. Forordning om affaldsstatistik

I artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik[1] (i det følgende benævnt "forordningen") bestemmes det, at Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om forordningens gennemførelse hvert tredje år (efter den første rapport, der skulle forelægges senest fem år efter forordningens ikrafttræden). Den første rapport blev offentliggjort i 2008[2] og den anden i 2011[3].

I henhold til afdeling 7, punkt 3, i bilag I og II til forordningen skal medlemsstaternes kvalitetsrapporter inddrages i den i artikel 8 omhandlede rapport. Disse rapporter er tilgængelige på CIRCABC:

https://circabc.europa.eu/w/browse/9a7ac3a5-2f59-46b8-b90c-95cd7283ec22

Denne rapport omhandler resultaterne af den seneste dataindberetning i juni 2012 for referenceåret 2010 og dækker 27 EU-medlemsstater. Den beskriver også gennemførelsen af de reviderede bilag til forordningen om affaldsstatistik gældende for referenceåret 2010.

1.2. Kvaliteten af data udarbejdet på grundlag af forskellige metoder

I forordningen fastlægges de data, der skal indberettes, og den krævede kvalitet, men der foreskrives ikke en bestemt metode til udarbejdelse af affaldsstatistik, som således udarbejdes på grundlag af mange forskellige metoder. Dette giver medlemsstaterne mulighed for at beholde deres egne indsamlingsmetoder og minimere de ændringer, der er nødvendige for at overholde forordningen.

Med henblik på at minimere virkningen af forskellige metoder arbejder Eurostat og medlemsstaterne tæt sammen om at tilvejebringe konvergens mellem metoder og forbedre datakvaliteten. En ny metode til opnåelse af enighed om standardiserede datavalideringskontroller, der blev taget i brug i september 2013, er et vigtigt skridt i den retning.

Medlemsstaterne beskriver i deres kvalitetsrapporter deres data ud fra kvalitetskriterier, som hyppigt anvendes i det europæiske statistiske system[4], og som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1445/2005 om kvaliteten af affaldsstatistik[5].

1.3. Kvalitetskontrol

Siden den første dataindberetning i 2006 har Eurostat etableret et effektivt to-trins-kvalitetskontrolsystem. Det første trin er en hurtig evaluering af dataene og

---

1 EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1.
2 KOM(2008) 355 endelig af 13.6.2008.
3 KOM(2011) 131 endelig af 17.3.2011.
4 Eurostats websted om kvalitet: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page?_pageid=2273,1 2273_47140765&_dad=portal&_schema=PORTAL.
5 EUT L 229 af 6.9.2005, s. 6.

kvalitetsrapporterne. Her sendes der en evalueringsrapport inden to måneder efter indberetningsfristen.

I denne fase vedrører datavalideringen primært nye datas indbyrdes kohærens og udviklingen over tid. Analysen foretages på et højt aggregeret niveau og har til formål at påvise alvorlige brud i serierne.

Andet trin består af en grundigere validering uden fast frist. Her analyseres dataene på et mere detaljeret niveau (f.eks. opdelt efter økonomisk sektor og affaldskategori), og de forskellige landes mønstre og udvikling sammenlignes. Valideringskontrollerne omfatter:

– sammenligninger af affaldsdannelsen i de enkelte lande med værdier fra de foregående år for hver økonomisk aktivitet

– sammenligninger af dataene for hver økonomisk aktivitet på tværs af landene

– sammenligning af det dannede og behandlede affald for hver affaldskategori i de enkelte lande

– krydskontrol med affaldsdata hidrørende fra andre indberetningsforpligtelser som f.eks. kontrol med overholdelse i henhold til anden affaldsrelateret lovgivning.

Eventuelle spørgsmål undersøges på grundlag af landenes kvalitetsrapporter og feedback på den hurtige evaluering. Dette kan føre til, at der sendes et andet sæt spørgsmål til de berørte lande.

2. PUNKTLIGHED OG AKTUALITET

Data og kvalitetsrapporter skal indsendes senest 18 måneder efter referenceåret, dvs. at indberetningsfristen for referenceåret 2010 var den 30. juni 2012. Eurostat har indført en ordning for kontrol med overholdelse, og der sendes påmindelser til medlemsstaterne med korte mellemrum i henhold til en på forhånd fastlagt plan.

I skrivende stund kan overholdelsen af rapporteringsfristen for referenceåret 2010 opsummeres som følger:

- 13 lande indberettede deres datasæt rettidigt.
- Seks medlemsstater indberettede data inden for tre uger efter fristens udløb (Danmark, Frankrig, Litauen, Irland, Cypern og Ungarn).
- Fire medlemsstater indberettede data inden midten af august, således at de stadig kunne tages i betragtning i forbindelse med den første evalueringsrunde (Belgien, Nederlandene, Østrig og Rumænien).
- Fire medlemsstater indberettede deres data mere end tre måneder efter fristens udløb (Grækenland, Italien, Letland og Det Forenede Kongerige). Der blev indberettet data mellem den 25. oktober (Italien) og den 17. november 2012 (Det Forenede Kongerige). Grækenland og Italien havde allerede været ramt af alvorlige forsinkelser med indberetningen i de foregående indberetningsår.

Overordnet set lå overholdelsen af indberetningsfristen for 2010-data under niveauet for 2008. Derudover indberettede nogle lande foreløbige data og udførte større revisioner flere måneder efter fristens udløb, hvilket krævede fornyet validering og forsinkede offentliggørelsesprocessen. Ifølge de udtalelser, som medlemsstaterne fremsatte i deres kvalitetsrapporter, voldte gennemførelsen af de seneste ændringer af forordningen i 2010 ikke alvorlige problemer og forklarer ikke forsinkelserne i indberetningen. Eurostat er ved at træffe foranstaltninger på det relevante niveau med henblik på at opfordre landene til at revidere deres produktionsprocesser og indberette data af god kvalitet inden for de fastsatte frister.

– *Offentliggørelse*

Dataene om affaldsdannelse og affaldsbehandling blev offentliggjort i Eurostats formidlingsdatabase den 1. oktober 2012. Der blev foretaget omfattende ajourføringer på grund af sene indberetninger eller rettelser af data i november 2012, marts 2013 og juli 2013.

3. FULDSTÆNDIGHED

Indberetningen af fuldstændige datasæt er af afgørende betydning for udarbejdelsen af EU-aggregater. Manglende data begrænser fortolkningen og den informative værdi af affaldsstatistikker. Fuldstændighed måles som antallet af tomme celler, der markeres som manglende ved hjælp af en M-påtegning.

I forbindelse med den første rapporteringsrunde for referenceåret 2004 var seks ud af 27 EU-medlemsstater i stand til at indsende fuldstændige datasæt om *affaldsdannelse*, som dækkede alle affaldskategorier og alle sektorer. I alt 21 medlemsstater indsendte datasæt med visse mangler. Andelen af manglende data om affaldsdannelse udgjorde samlet set ca. 9% af de krævede data.

I årenes løb er dataenes fuldstændighed blevet forbedret væsentligt. Mellem 2006 og 2010 lå andelen af manglende data mellem 2% og 3% af de krævede data. Med hensyn til data om *affaldsbehandling* udgjorde andelen af manglende data på nationalt plan 2,5% i referenceåret 2004 og faldt støt indtil 2008, hvor alle lande indberettede fuldstændige behandlingsdata.

Som følge af revisionen af forordningen blev datakravene for 2010 vedrørende affaldsbehandling mere omfattende på grund af den detaljerede opdeling i affaldskategorier og den supplerende behandlingskategori "opfyldning". Som følge heraf indberettede fem ud af 27 medlemsstater manglende data for 2010, og 3,4% af behandlingsdataene blev markeret som manglende. Mere end halvdelen af de manglende data (1,9%) vedrørte den nye behandlingskategori "opfyldning".

Indberetning af statistikker til Eurostat er blevet forenklet for medlemsstaterne gennem indførelsen af webbaserede formularer i eDAMIS, Eurostats kvikskranke for data. Dette har også bragt dataindsamlingen i fuld overensstemmelse med SDMX-standarden.

4. DATANØJAGTIGHED

4.1. Datadækning

Formålet med forordningen er udarbejdelse af statistik om affald i overensstemmelse med anvendelsesområdet for direktiv 2008/98/EF om affald (affaldsrammedirektivet)[6]. Der skal udarbejdes statistik om affaldsdannelse for alle økonomiske sektorer og for husholdningerne, og den skal omfatte affald, der stammer fra nyttiggørelses- og bortskaffelsesprocesser, kendt som sekundært affald. Statistikken bør også omfatte affald fra små virksomheder (<10 ansatte), selv om sådanne virksomheder så vidt muligt bør undtages fra undersøgelserne.

Statistik om affaldsbehandling omfatter alt affald, som er nyttiggjort eller bortskaffet inden for et lands grænser uanset affaldets oprindelse. Forordningens underliggende princip er at indsamle data om affaldets slutdestination. Forberedende behandlingsprocesser er ikke omfattet.

– *Fejl og forskelle i datadækningen*

De konstaterede dækningsfejl skyldes primært:

- sondringen mellem affald og ikke-affald og forskelle i anvendelsen af sådanne definitioner
- forskellige metoder og prioriteter i den nationale affaldshåndtering og affaldsstatistik
- sektorspecifikke dækningsproblemer (f.eks. antages det i visse lande, at bygnings- og nedrivningsaffald er omfattet).

Forskellene i datadækningen antages at være størst på følgende områder:

- Dækningen af udvindingsaffald (affald fra råstofindvinding) anses for at have meget stor indvirkning på affaldsstatistikken. De største forskelle landene imellem skyldes dækningen af overjord, dvs. naturlige materialer, der fjernes for at få adgang til malmen, uden at de bliver forarbejdet, og udvindingsaffald, der håndteres på udvindingsstedet.
- Sondringen mellem affald og biprodukter har betydelig indvirkning på affaldsmængderne i NACE A (landbrug, skovbrug og fiskeri) og NACE C (fremstillingsvirksomhed), navnlig for affaldskategorierne træaffald, animalsk og vegetabilsk affald, og formentlig på slagge fra metalfremstilling.
- Afvigelsen i affaldsdannelsen i sektor NACE F (bygge- og anlægsvirksomhed) tyder på forskelle i datadækningen.
- Flere lande var ikke i stand til at give oplysninger om den nye behandlingskategori "opfyldning". De fleste oplyste dog, at de arbejdede på at finde løsninger inden den næste dataindberetning.

[6] EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

Det er vanskeligt at vurdere de samlede virkninger af dækningsfejl. Dækningsfejl kan føre til både undervurderinger og overvurderinger. Virkningen antages at være størst for mineralsk affald fra NACE B (råstofindvinding) og NACE F (bygge- og anlægsvirksomhed), hvilket er en af grundene til, at disse kategorier er udelukket fra indikatorerne vedrørende affaldsdannelse og opfyldning på grundlag af forordningen.

4.2. Opdeling efter økonomiske sektorer

Medlemsstaterne skal i henhold til forordningen opdele deres data i 19 affaldsproducerende aktiviteter (18 økonomiske sektorer samt husholdninger). Opdelingen af de økonomiske aktiviteter sker i henhold til den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Det Europæiske Fællesskab (NACE). En korrekt opdeling i affaldsproducerende aktiviteter er en forudsætning for:

– sammenligneligheden af sektorspecifikke affaldsmængder

– affaldsstatistikkens kohærens med virksomhedsstatistik.

Den måde, hvorpå affaldet fordeles på den producerende sektor, afhænger af den metode, der anvendes til indsamlingen af data, og af de statistiske enheder, for hvilke affaldsstatistikken udarbejdes. Dataenes sammenlignelighed og kohærens antages at være bedst sikret, hvis der anvendes virksomhedsregistre til dataindsamling. Da forordningen tillader anvendelse af enten lokale enheder eller statistiske enheder som grundlag for dataindsamlingen, vil der være forskelle i fordelingen af affald landene imellem, selv når forordningens bestemmelser anvendes korrekt. Dette problem gør sig ikke kun gældende for affaldsstatistik, men også inden for andre statistiske områder, der vedrører økonomiske aktiviteter.

Det antages, at den samlede betydning af forkert fordeling for kvaliteten af affaldsstatisk er beskeden. Risikoen for forkert fordeling er større i lande, hvor data om affaldsdannelse er afledt indirekte af affaldsbehandlingsdata. Dette skyldes, at oplysningerne om den producerende virksomhed eller sektor kun fås fra sekundære kilder (f.eks. affaldsindsamler, affaldsbehandler) eller afledes på anden måde (f.eks. ved modeller eller ved anvendelse af den europæiske affaldsliste (LoW)[7], som indeholder oplysninger om affaldets oprindelse). Brugen af administrative data kan også føre til forkert fordeling, såfremt anmeldelsesenhederne i det administrative datasystem ikke er i overensstemmelse med definitionen af statistiske enheder i forordningen.

4.3. Affaldsklassifikation

I forordningen defineres opdeling efter affaldskategori i henhold til den statistiske affaldsnomenklatur (EWC-Stat), men der foreskrives ikke anvendelse af en specifik klassifikation til dataindsamling. Landene kan frit vælge affaldsklassifikation, så længe resultaterne forelægges i det på forhånd fastlagte format og i den krævede kvalitet.

De fleste lande indsamler deres data i henhold til den europæiske affaldsliste, som omfatter 839 affaldstyper. På trods af visse problemer med anvendelsen af listen sikrer den udbredte brug af denne klassifikation en høj grad af sammenlignelighed. Det antages, at fejlklassifikationens samlede betydning for datanøjagtigheden er beskeden.

[7] Beslutning 2000/532/EF om udarbejdelse af en liste over affald (EFT L 226 af 6.9.2000. s. 3).

5. SAMMENLIGNELIGHED

5.1. Sammenlignelighed over tid

Nu hvor den fjerde rapporteringsrunde er afsluttet, er det muligt at gå videre med en bedre vurdering af sammenligneligheden af data over tid.

Eurostats datavalideringssystem sikrer, at brud i tidsserierne kortlægges og enten korrigeres eller forklares. Landenes kvalitetsrapporter har desuden vist sig at være et nyttigt værktøj til overvågning af ændringer af metoderne og deres virkninger i medlemsstaterne.

Evalueringen af landenes kvalitetsrapporter viser, at næsten alle medlemsstaterne har foretaget omfattende ændringer af deres tilgang til nationale affaldsstatistikker siden 2004. De fleste lande foretager yderligere forbedringer af deres dataindsamling hvad angår datakvalitet (f.eks. tilvejebringelse af manglende data og forbedret dækning) og deres metoders effektivitet.

I 2010 udgjorde den samlede affaldsdannelse i EU-27 2,50 mia. ton, en meget lille stigning på 0,3 % eller 8 mio. ton sammenlignet med det foregående referenceår. Betydelige ændringer i nogle økonomiske sektorer udlignede hinanden, når man betragter den samlede affaldsdannelse i alle sektorer under ét.

På nationalt plan er de fleste landes tidsserier sammenhængende. Større afbrydelser i den samlede mængde af dannet affald i nogle medlemsstater kan afspejle en reel udvikling (f.eks. Finland og Sverige) eller skyldes ændringer i dataindsamlingssystemet (f.eks. Danmark, Østrig og Belgien) eller en kombination af de to (Det Forenede Kongerige).

I Sverige og Finland steg affaldsdannelsen voldsomt fra 2008 til 2010 med henholdsvis 31 mio. ton (37 %) og 23 mio. ton (28 %) på grund af en stigning i udvindingen af malm i minesektoren.

I Danmark og Østrig skyldes større brud i tidsserierne mellem 2008 og 2010 grundlæggende ændringer i dataindsamlingssystemerne. I Danmark blev ISAG-systemet i 2010 erstattet af et nyt affaldsdatasystem, der er fuldt foreneligt med de relevante EU-klassifikationer. Som følge heraf var den samlede affaldsmængde, der blev indberettet, 38 % højere end i de foregående år. I Østrig, hvor der er blevet indført et elektronisk datastyringssystem for affald, var tendensen omvendt. Den indberettede affaldsdannelse faldt med 38 % sammenlignet med det foregående år, dels på grund af udelukkelsen af biprodukter fra indberetningen, dels på grund af mangler i dækningen, der skal håndteres fremadrettet. Belgien rapporterer om en betydelig stigning i affaldsdannelsen mellem 2008 og 2010 på 29 %, der primært skyldes ændringer af dataindsamlingsmetoderne (f.eks. forbedret dækning af sekundært affald).

Det Forenede Kongerige rapporterer om et voldsomt fald i mængden af affald fra minesektoren på 63 mio. ton (73 %), der primært kan tilskrives metodologiske årsager (tilpasning af forældede faktorer i den modelbaserede estimationsmetode), men dette antages også at afspejle den økonomiske nedgang i minesektoren.

5.2. Sammenlignelighed landene imellem

På grund af fælles definitioner og klassifikationer er sammenligneligheden af data landene imellem ret høj for de fleste sektorer og affaldstyper. Det er blevet lettere at forklare forskelle landene imellem med hensyn til de samlede mængder af dannet og behandlet affald.

Der er dog fortsat alvorlige problemer med dataenes sammenlignelighed for så vidt angår de forskelle i datadækningen, der er beskrevet i punkt 4.1. Disse problemer tackles f.eks. ved hjælp af workshopper, hvor mulighederne for harmonisering af datadækningen drøftes med landene. Der blev afholdt workshopper om mineaffald i oktober 2011 og om bygnings- og nedrivningsaffald i oktober 2012. Endnu en workshop om datavalidering blev holdt i september 2013 som et første skridt i retning af fastlæggelsen af fælles standarder for validering. Endvidere sikrer grundig dataanalyse ved hjælp af sektorspecifikke indikatorer løbende forbedring af sammenligneligheden landene imellem.

6. VIRKSOMHEDERNES BYRDE

For at reducere respondentbyrden skal medlemsstaterne i henhold til forordningen give adgang til administrative data og fritage virksomheder med under 10 ansatte fra undersøgelserne, medmindre de i betydelig grad bidrager til affaldsdannelsen.

Medlemsstaternes tilkendegivelser i deres kvalitetsrapporter viser en høj grad af bevidsthed om målet om, at byrden skal være så lille som mulig. Dette afspejles i det stigende antal medlemsstater, der indsamler oplysninger om den fysiske indberetningsbyrde, og som er i stand til at kvantificere den gennemsnitlige tid, som respondenterne behøver for at udfylde spørgeskemaer eller indberetningsformularer. Sammenlignet med referenceåret 2008 er antallet af lande, der gav sådanne kvantitative oplysninger, steget fra syv til ti medlemsstater. Oplysningerne blev indsamlet fra respondenter ved hjælp af spørgeskemaer eller fastlagt gennem specifikke undersøgelser.

Syv af de 10 lande skønnede, at den gennemsnitlige tid, der kræves for at udfylde spørgeskemaet eller indberetningsformularen, varierede mellem 20 minutter og tre timer. Irland, Polen og Sverige angav et tidsforbrug på mere end tre timer. Det største tidsforbrug blev oplyst af Polen (en til 40 timer pr. respondent), hvor affaldsindehaveren i en overgangsperiode er bebyrdet med dobbelt indberetning (administrativ og statistisk), indtil den statistiske undersøgelse udfases.

Den bedste måde at hjælpe virksomhederne på er at undgå dobbelt indberetning gennem anvendelse af administrative data og/eller koordinering af affaldsundersøgelserne mellem de pågældende institutioner (statistiske kontorer, miljøministerier og miljøagenturer). For 15 medlemsstaters vedkommende er administrative data den vigtigste kilde til affaldsstatistik. Andre lande anvender administrative data som én blandt mange kilder.

Antallet af lande, der har gennemført eller planlægger at gennemføre elektroniske indberetningssystemer, er stigende. Der findes nu elektroniske indberetningsværktøjer for nogle eller alle affaldsdata i Belgien (Flandern), Danmark, Irland, Litauen, Ungarn, Østrig, Polen, Slovenien og Det Forenede Kongerige.

Fritagelsen af små virksomheder fra undersøgelserne gribes forskelligt an i de enkelte medlemsstater. Nogle lande gennemfører stikprøveundersøgelser af de små virksomheder og ekstrapolerer resultaterne. De fleste udelukker dem dog fuldstændigt. Der ses enten bort fra tallene, eller de ekstrapoleres ved hjælp af faktorbaserede estimationsmodeller. Landene har indført forskellige fritagelsestærskler, der som oftest fastsættes ud fra antallet af ansatte eller mængden af produceret affald pr. år. Nogle lande kombinerer de to kriterier for at sikre, at selv små virksomheder er omfattet af dataindsamlingen, når de overskrider den fastsatte tærskel for affaldsdannelse.

7. REVISION AF FORORDNINGEN OM AFFALDSSTATISTIK

Efter de to første rapporteringsperioder er det blevet tydeligt, at der er en række mangler, og der blev afdækket områder, hvor der skal gennemføres forbedringer, i den første rapport til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008) 355). Desuden er der ved revisionen af affaldsrammedirektivet (2008/98/EF) blevet fastlagt nye informationsbehov og ændrede definitioner. Derfor var det nødvendigt også at ændre forordningen (ved Kommissionens forordning (EU) nr. 849/2010/EU[8]). Den ændrede version gjaldt for referenceåret 2010. De vigtigste ændringer kan opsummeres som følger:

- Den vigtigste ændring er harmoniseringen af opdelingen efter affaldskategori i afdeling 2 i bilag I og II til forordningen. Siden referenceåret 2010 skal de samme 51 affaldskategorier anvendes i forbindelse med indberetningen af affaldsdannelsen og -behandlingen.

- Visse affaldskategorier er blevet omorganiseret, eller nye er blevet indført, for at forbedre dataenes anvendelighed, f.eks. i forbindelse med overvågning af affaldspolitikker. De omfatter:

    - separate affaldskategorier for mineralsk bygnings- eller nedrivningsaffald, for jord og for klapmateriale

    - separate affaldskategorier for flydende affald og mineralsk affald fra affaldsbehandling (sekundært affald)

    - omorganisering af kategorierne animalsk og vegetabilsk affald og metalaffald

    - aggregering af forskellige typer kemisk affald i én enkelt kategori.

- Desuden blev affaldsbehandlingskategorierne omorganiseret:

    - Definitionen af behandlingskategorien "deponering på eller i jorden" blev harmoniseret med definitionen af deponering i Rådets direktiv 1999/31/EF om deponering af affald[9] med henblik på at integrere indsamlingen af data om antallet af deponeringsanlæg og deres kapacitet, der hidtil er blevet indsamlet i henhold til dette direktiv[10].

    - Behandlingskategorien "opfyldning" blev indført for at bringe forordningen i overensstemmelse med definitionerne i det reviderede affaldsrammedirektiv.

Vejledningen til gennemførelse af forordningen om affaldsstatistik blev tilpasset i 2010 og igen i 2013.

Under hensyn til tilkendegivelser fra medlemsstaterne forløb gennemførelsen af de reviderede affaldskategorier og omgrupperingen af behandlingsaktiviteten "deponering på eller i jorden" gnidningsløst og gav ikke anledning til problemer. Nogle lande hilste udtrykkeligt ændringerne velkommen ud fra et teknisk synspunkt.

---

8 EUT L 253 af 28.9.2010, s. 2

9 EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

10 Kommissionens beslutning 2000/738/EF af 17. november 2000 om et spørgeskema til medlemsstaternes indberetning om gennemførelsen af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald (EFT L 298 af 25.11.2000, s. 24).

Mange lande gjorde opmærksom på problemer med indførelsen af den nye behandlingskategori "opfyldning", primært fordi listen over nyttiggørelsesoperationer i bilag II til rammeaffaldsdirektivet ikke indeholder et særligt punkt (R-kode) for "opfyldning". Endvidere blev definitionen af udtrykket "opfyldning" kritiseret for ikke at være tilstrækkeligt klart, hvilket blev betragtet som et problem for dataindsamlingen.

Alt i alt blev den ændrede forordning gennemført på vellykket vis, og et af målene med revisionen, nemlig at tilpasse affaldsstatistikken til definitionerne og indberetningskravene i anden affaldslovgivning, er blevet nået.

Fremlæggelsen og analysen af tidsserierne er dog blevet vanskeligere på grund af afbrydelserne som følge af omdefineringen af affaldskategorier og behandlingsoperationer. Eurostat arbejder for øjeblikket på at forbedre fremlæggelsen af dataene for brugerne, sådan at det andet vigtige mål med revisionen af forordningen, nemlig at forbedre affaldsstatistikkens anvendelighed, også vil blive nået.

8. RESULTATER OG UDSIGTER FOR FREMTIDEN

Der er blevet opnået betydelige fremskridt med hensyn til udarbejdelse af affaldsstatistikker, siden den første indberetning begyndte i 2006. Fuldstændigheden af de data, som medlemsstaterne har indberettet, er konstant blevet forbedret. Affaldsstatistikken er nu i relativt høj grad sammenlignelig landene imellem for de fleste affaldskategoriers og sektorers vedkommende, og der er opnået betydelige fremskridt med hensyn til fuldstændig datadækning. Overordnet set er de fleste landes data af en passende kvalitet. Der er dog behov for yderligere forbedringer for at bidrage til at nå EU's miljø-, industri- og råmaterialepolitiske mål.

Harmoniseringen af dataene fremmes ved hjælp af et sæt metodologiske vejledninger, som er tilgængelige på webstedet for Environmental Data Centre on Waste (miljødatacentret for affald), og af workshops, hvor områder med store forskelle i datadækningen behandles. Fejl og metodologiske mangler afdækkes ved hjælp af kvalitetskontrolsystemet.

Som en ny metode til forbedring af datakvaliteten er Eurostat ved at udarbejde et program, der har til formål at støtte de lande, hvor der er alvorlige mangler, gennem bilaterale møder, der skal gøre det muligt at drøfte sådanne spørgsmål samt muligheder for forbedringer.

Med dataindberetningen for 2010 findes der nu data om affaldsdannelse og -behandling for fire referenceår, dvs. for perioden 2004 til 2010. Med udvidelsen af tidsserierne bliver dataene mere og mere værdifulde, f.eks. i forbindelse med bygningsindikatorer og anvendelse på miljøregnskabsområdet.

Samtidig kan metodologiske ændringer i individuelle lande fortsat have betydelige virkninger for tidsserierne på nationalt plan og for EU-27-aggregaterne. Udviklingen over tid bør således fortsat fortolkes med forsigtighed og efter en nøje analyse af de underliggende data. Virkningerne for affaldsstatistikken af de nye koncepter, der er blevet indført ved det reviderede affaldsrammedirektiv, dvs. kriterier for affaldsfasens ophør, skal også overvåges.

Der er fastlagt indikatorer vedrørende "dannelse af affald bortset fra store mængder af mineralsk affald" (tsdpc210) og "dannelse af farligt affald fordelt på økonomisk aktivitet" (tsdpc250), og de indgår begge i sættet af indikatorer for bæredygtig udvikling. Der er blevet udarbejdet en ny indikator vedrørende "deponering af affald bortset fra store mængder af

mineralsk affald", og det er planen at medtage den i sættet af indikatorer for ressourceeffektivitet. Udviklingen af indikatorer vedrørende andre behandlingskategorier, herunder genanvendelse, er i gang.